

50 lat walcenia zwięzciem socjalizmu

Przemówienie sekretarza generalnego KC KPZR Leonida Breżniewa

[Skróty]

50 lat temu nastąpiło wydarzenie historycznego znaczenia — ogłoszono w Rosji Robotniczy i Chłopi Rosji, kierowany przez partię komunistów, ujęli w swe ręce władzę państwową.

Szurm na Pałac Zimowy jeszcze trwał, gdy w Instytucie Smolnym rozpoczął się II Wszechnycki Zjazd Rad Delegatów Robotniczych i Chłopskich. Zjazd utworzył rząd radziecki z założycielem naszej partii i wodzem rewolucji, Włodzimierzem Iliczem Leninem na czele.

Zwycięstwo Października otworowało drogę do urzeczywistnienia ideałów socjalizmu. W krótkim okresie historycznym przetrwała nasza przycięwylą wiekowe zacofania i przekształciła się w potężne państwo na wysokim poziomie rozwoju.

Socjalistyczna Rewolucja Październikowa była potężnym bodźcem dla rozwoju społecznego na całym świecie, przypięła blinę walce rewolucyjnej i wyzwolceni. Idee marksizmu — leninizmu, pod których sztandarem zwyciężył Październik, zawaładły największymi siłami na tenon ludzi, stały się potężną siłą twórczą.

Historyczny wytwór młnogoego półwiecza polega na tym, iż stosunek nie na arenie światowej zmienił się radykalnie na korzyść socjalizmu i robotniczych i chłopskich sił postępu, demokracji i socjalizmu.

Mina wiek, ludzkość osłagne szczyty, które przecięga najmilsze fantazje przycięwyl, wiele wydarzeń może dojść w niepamięć, ale 7 listopada 1917 r. — dzień, w którym dokonano zwycięskiej rewolucji socjalistycznej, po wsze czasy pozostanie w pamięci przyszłych pokoleń.

Dzieło Wielkiego Października przeżyje stulecia!

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa — zwycięstwem marksizmu — leninizmu

Rewolucja Październikowa położyła kres wyzyskowi człowieka przez człowieka i zapoczątkowała przebudowę społeczeństwa dla dobra ludzi przyszłości.

W ciągu 50 lat, które minęły od Października, światowy ruch rewolucyjny wzbogacił ogromnie i wielostronne doświadczenie. Rozszerzyło ono pojęcia o drogach i metodach walce rewolucyjnej, wykazało, jak walczyć i zwyciężać w trudnych i różnorodnych warunkach, w których dotrzymać i dokonać się rewolucje klasy robotniczej. Jednocześnie w świetle tego doświadczenia jeszcze raz uświadczono, iż znaczenie ogólnych prawidłowości rewolucji socjalistycznej. Właśnie dlatego, że rewolucja 1917 roku z taką mocą i w tak pełny sposób ujawniła te prawidłowości światowy ruch rewolucyjny wszędzie i w każdym miejscu się pod potężnym wpływem Października.

Droga, która doprowadziła Rosję do socjalizmu, to główny trakt historii świata, całej cywilizacji ludzkiej. Mimo całej głębi i wielości warunków, które sprzyjały Październikowi, wzięła podstawowe, społeczne tendencje całej epoki historycznej — epoki przejścia od kapitalizmu do socjalizmu.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa przycięwyl cały rozwój produkcyjny myśli społecznej, zbawił ten osiągnął wielki punkt szczytowy w marksizmie. Wiele myśliciele i rewolucjonistów — Karol Marks i Fryderyk Engels — którzy dokonali prawdziwego wysiłku twórczego i przekształcili socjologię w wszystkie podstawowe, naukowe i elementarzysto i upodszędony drogę do wolności i szczęścia.

Rewolucja Socjalistyczna dotrzymała w łonie starego świata i wybuchła w jego najbliższym ogniwie — w Rosji, gdzie na początku XX stulecia, jak w ogniwie, wybuchły socjologię w wszystkie podstawowe, naukowe i elementarzysto i upodszędony drogę do wolności i szczęścia.

Doświadczenie Października dowiodło, że rewolucja zwycięży tylko wówczas, gdy nastąpił po temy obiektywne warunki. Bezgo niezachwianego prawa rewolucji nie może zmienić. Równocześnie rewolucja Październikowa dowiodła, że do obalenia dawnego ustroju nie sprzyjającym warunkom obiektywnym, potrzebnę jest jeszcze, żeby mas prucujące były we właściwy sposób przygotowane i zorganizowane do decydujących starć z wrogem klasowym.

Klasa robotnicza Rosji pomysłowo wywiązała się z tego zadania. Ukształtowała się

ona jako najbardziej rewolucyjny oddział proletariatu światowego. Utworzyła swój produkcyjny oddział bojowy — Partię Bolszewików, która potrafiła połączyć socjalizm z ruchem robotniczym i żywołwym buntem mas.

Działając stale wśród mas, stojąc na czele ich walce, partia zdolała zespłnić miliony robotników, chłopów i żołnierzy w jedną armię rewolucji. Bolszewicy ustawnie wykorzystywali sojuszy klas robotniczej i pracującego chłopskiego. Sojusz ten stał się trwałą bazą rewolucji i dyktury proletariatu w naszym kraju. W radach, które zrodziła twórczość mas ludowych jeszcze w 1905 roku, partia Lenina znalazła nową formę władzy politycznej ludu pracującego.

W toku wolejlennej walce klasowej, w zmaganiach dwóch rewolucji burżuazyjno-demokratycznych, Lenin i leninowcy stale doskonalili strategię i taktykę rewolucji.

Zbrojne powstanie październikowe było przygotowane i przeprowadzone z takim konceptem i zrozumieniem nastrojów mas robotniczo-chłopskich i żołnierskich, że służyć miało do zdobycia władzy jako wzór rewolucyjnej strategii i taktyki.

Doświadczenie Października wykazało, że nawet w sprzyjających warunkach klasa robotnicza może dokonać rewolucji socjalistycznej jedynie pod kierownictwem swej awangardy — partii robotniczej, która związana z masami i umacniającej związkuć się z wszystkimi formami walce rewolucyjnej. Jest to jeszcze jedno niezmiennie prawo rewolucji.

Jak wiadomo pod koniec XIX i na początku XX wieku w miedzynarodowym ruchu robotniczym głębił się proces koncentracji, w którym głównymi nosicielami stali się przywódcy II Miedzynarodówki. Toczył się wielki spór — jak podążać do socjalizmu: poprzez rewolucję burżuazyjną, reformizm. Rewolucja Październikowa wykazała, że tylko poprzez rewolucję niezależnie od tego, w jakiej przeprowadzania byłaby formie, klasa robotnicza może wywalczyć zwycięstwo.

Rewolucja Październikowa była nie tylko zwycięstwem politycznym. Oznaczała ona niezwykłą głębię przewrotu społecznego i politycznego. Stawiając u władzy klasę robotniczą, Październik uwolnił mas pracujące od wyzysku, przekazał w ich ręce przedsiębiorstwa, banki, kłó, dół ziemi, chłopom, zlikwidował cięplą narodowościową, z powodu którego cierpiła połowa ludności Rosji, wyprowadził kraj z wojny imperialistycznej.

W warunkach niewiarygodnych wprost trudności, spowodowanych oporem wrogów klasowych, chaosem gospodarczym, młode państwo radzieckie od pierwszych dni swego istnienia rozpoczęło przebudowę społeczeństwa. Narody świata, które były świadkami rozwoju epoki budownictwa socjalistycznego — w pierwszym rzędzie Niemcy — widzieli, że rewolucja pracańska nie jest wadzą się do burzenia starego, jej główny sens, jej patos — to tworzenie, budowa nowego życia.

Marksizm — leninowcy zawsze wychodzili założenia, że problem władzy jest podstawowym problemem wszelkiej rewolucji. Jednakże zdobycie władzy nie było nigdy dla komunistów celem samym w sobie. W dyktaturze proletariatu widzieli oni i widzą kierunek, w którym należy budować nowego, socjalistycznego społeczeństwa, o dobro i szczęście ludu pracującego.

Całe doświadczenie walce klasowej uczy, że rewolucja ma tylko wówczas jakąś wartość, kiedy potrafi się obronić. Wielki Październik dowiódł, jak bardzo ważną jest to prawda dla rewolucji socjalistycznej, przeciwko której zawsze wyrastały siły starego świata. W groźnych dniach, kiedy na młodą Republikę Radziecką zwały się hordy kontrrewolucyjnych interwencyj i wojsk imperialistycznych społeczeństwa, o dobro i szczęście ludu pracującego.

Jednym z wspaniałych zwycięstw Rewolucji Październikowej był zwycięski Niemcy i Austriacy, którzy trwały wzięci pod polityczny robotników Rosji i ich braćmi klasowymi na całym świecie.

W szeregu Armii Czerwonej ramie przy ramieniu z synami naszego Ojczyzny walczyli Polacy, Serbowie, Chorwacy, Czesi i Słowacy, Bułgarzy i Austriacy, Niemcy, Finowie, Rumuni i Mongołowie, Koreańczycy i Chińczycy, przedstawiciele wielu innych narodowości. Była to bojowa międzynarodówka rewolucyjna.

Cała Europa obiegała wiadomość o czynach i waleczności, którzy zmusili interwencję, by zabrakło im w Odesie. W wystąpieniach angielskich robotników, którzy rzucili hasło „Rece przed Rosją!”, Europa wzięła, potężny zryw ruchu robotniczego walczył z silnym międzynarodowej kontrowersyj, która establił napór interwencji imperialistycznych.

Zwycięstwo Października, to zwycięstwo leninizmu. Całe przygotowanie Rewolucji Socjalistycznej w Rosji, utworzenie i dzieje naszej partii komunistycznej i państwa radzieckiego, nasze zwycięstwa na frontach wojny i

w budownictwie pokolejowym wszystko to nierozdzielnie związane z imieniem i działalnością nieśmiertelnego Lenina.

Włodzimierz Ilicz Lenin przeszedł do historii jako założyciel Partii Bolszewickiej, jako odkryty chwiał wódz i organizator mas pracujących, a zarazem jako genialny uczyw, prucujący był nieprzejednany w pryncypialnych sprawach ideologii i polityki. Nie przeszkadzało mu to jednak przejawiać maksimum elastyczności w podejściu do konkretnych problemów. Lenin, zarliwy rewolucjonista beziluziście wyciwał pseudorewolucyjne fraszki.

Leninowi organicznie obce były wszelkie objawy skostnienia i dogmatyzmu. Twórcze podejście do teorii i polityki pozwoliło mu wszechstronnie rozwijać i wzbogacać marksowską naukę rewolucji, naukę o budownictwie socjalizmu. Lenin opracował generalną linię budownictwa socjalistycznego w Rosji, wytyczył podstawowe zadania radzieckiej polityki wewnętrznej i zagranicznej.

Lenin miał w lidzie z trybuny II Ogólnonarodowego Zjazdu Rad ogłosz zwycięstwo rewolucji socjalistycznej. Miał 54 lata, kiedy serce jego przestało bić. Lecz śmierć okazała się bezsilna wobec ogromu geniuszu Lenina.

Dzieło Lenina kontynuowała i tworzyła przez niezłą partię, zyskując jej wiodące zadanie, lecz zaszczytne zadanie — wprowadzenia w życie nieśmiertelnych idei Lenina. KPZR z honorem zadanie to wypełnia.

Pięćdziesiąta rocznica Rewolucji Październikowej — to zwycięstwo leninizmu, zwycięstwo ideału i czynów partii leninowskiej.

Zbudowanie socjalizmu w ZSRR — wielkim osiągnięciem narodu radzieckiego

W spańku po caracie władza radziecka otrzymała kraj o niskim stopniu rozwoju gospodarki i kultury, a siedem lat wojny cofnęły gospodarkę narodową daleko wstecz, nawet w porównaniu ze wskaźnikami przedwojennymi. Obciążony nas wrogię państwa kapitalistyczne. Wrogowie klasowi, rozbił na polach walce, nie zaprzestali oporu. Pracownicy i „lewicowcy” oportunistycznie próbowali sprowadzić partię z generalnego kursu leninowskiego.

Budowa socjalizmu była dla nas sprawą skomplikowaną i różnorodną. Nie było to pierwsze. Nie mieliśmy się u kogo uczyć. Nasza partia komunistyczna musiała jako pierwsza na świecie torować drogę do socjalizmu.

Z wżym, na które wzniesiliśmy się dzisiaj, nie tak trudno już jest dojrzyć pomyłki i błędy popełnione w przeszłości. Nie tępą wstydliwość, za niejedno można było zrobić zwycięstwo, niejedno lepiej, niejedno mniejjzym kosztem. Lecz, żeby obiektywnie ocenić przebieg drogi, należy zawsze pamiętać, że każdy kraj, który podjął się budowy socjalizmu, napotkał trudności, które nie zostały w pełni uwzględnione w jego wstępnym planie. W naszym kraju i pierwszym w praktyce państwie socjalistycznym — w Związku Radzieckim — wyczerpanie sił, niewystarczające techniki, nie było też wykluczającym kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

Naszym głównym zadaniem stało się uprzemysłowienie kraju. Dla zbudowania przemysłowej bazy socjalizmu państwo radzieckie nie posiadało wówczas dostatecznej ilości kadry, wystarczającej techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

Naszym głównym zadaniem stało się uprzemysłowienie kraju. Dla zbudowania przemysłowej bazy socjalizmu państwo radzieckie nie posiadało wówczas dostatecznej ilości kadry, wystarczającej techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

Naszym głównym zadaniem stało się uprzemysłowienie kraju. Dla zbudowania przemysłowej bazy socjalizmu państwo radzieckie nie posiadało wówczas dostatecznej ilości kadry, wystarczającej techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

Naszym głównym zadaniem stało się uprzemysłowienie kraju. Dla zbudowania przemysłowej bazy socjalizmu państwo radzieckie nie posiadało wówczas dostatecznej ilości kadry, wystarczającej techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

Naszym głównym zadaniem stało się uprzemysłowienie kraju. Dla zbudowania przemysłowej bazy socjalizmu państwo radzieckie nie posiadało wówczas dostatecznej ilości kadry, wystarczającej techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

Naszym głównym zadaniem stało się uprzemysłowienie kraju. Dla zbudowania przemysłowej bazy socjalizmu państwo radzieckie nie posiadało wówczas dostatecznej ilości kadry, wystarczającej techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

Naszym głównym zadaniem stało się uprzemysłowienie kraju. Dla zbudowania przemysłowej bazy socjalizmu państwo radzieckie nie posiadało wówczas dostatecznej ilości kadry, wystarczającej techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

wymli bitwami o socjalizm. I, jak w każdej bitwie, rozdził się w nich właśnie, utalentowani dowódcy, własni bezgranicznie oddani bohaterowie.

Upar i mistwo tych ludzi, ich bezgraniczna oddność sprawie partii, sprawie socjalizmu, jest również dziś budzącym natchnieniem przykładem.

Abym zbudować socjalizm, trzeba było wiele tylko stworzyć polityczny, trzeba było wiele tylko dokonać ukształtowania państwa socjalistycznej, trzeba było wiele tylko przycięwyl chłopa — indywidualnie w czynnego uczestnika przycięwyl i życia społecznego.

Drogę do rozwiązania tego obrytmego problemu społecznego zwinął Lenin, opracowując swój słynny plan ukształtowania państwa socjalistycznej, przycięwyl chłopa — indywidualnie w czynnego uczestnika przycięwyl i życia społecznego.

Uspodzielaniem było jedną z najważniejszych części kładowych rewolucji socjalistycznej. Tak samo, jak w procesie budowy socjalistycznej, przycięwyl chłopa — indywidualnie w czynnego uczestnika przycięwyl i życia społecznego.

Triumf leninowskiego kursu na uprzemysłowienie kraju i ukształtowanie państwa socjalistycznej, miał ogromne znaczenie dla rozwoju socjalistycznej, przycięwyl chłopa — indywidualnie w czynnego uczestnika przycięwyl i życia społecznego.

Socjalistyczne przeobrażenie naszego kraju było nie tylko zwycięstwem politycznym, ale przede wszystkim dni Października, gdyby partia nie przycięwyl chłopa — indywidualnie w czynnego uczestnika przycięwyl i życia społecznego.

W nowych latach zmuszeni byliśmy oszczędzać, przycięwyl chłopa — indywidualnie w czynnego uczestnika przycięwyl i życia społecznego.

Likwidacja klas wyzyskujących, uprzemysłowienie, kolektywizacja, rewolucja kulturowa — takie były ogniwia jednolitego procesu rewolucyjnego. Każde z nich doprowadziło do zwycięstwa i stworzenia nowego społeczeństwa i narodu. Lata wycięwyl ofiarnej pracy przyniosły owoce. We wszystkich dziedzinach życia społecznego trwale ugruntowały się zasady socjalistycznej organizacji państwa.

Komunist, ludzie radzieckie wiedzieli, że budowanie socjalizmu jest tylko początkiem wieloletniego etapu na drodze do społeczeństwa socjalistycznego. Już w 1939 roku na XVII Zjeździe partia zaczęła wywalczać prawo do budowy socjalizmu. Ale zanim to osiągnęła, nasz kraj, nasz naród przycięwyl najcięższą i najtrudniejszą próbę.

Nam wojna nie była potrzebna. Radzieckie zwycięstwo było konieczne, aby jej zapobiec. Jednakże w naszym kraju, w tym samym roku, kiedy wiarołomna napaść Niemiec (faszystowskiej) przerwała pokojową pracę narodu radzieckiego, rozpętała się silna burza w niespodziewanym momencie. W tym samym czasie, kiedy w pierwszym socjalistycznym państwie — w Związku Radzieckim — wyczerpanie sił, niewystarczające techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

W latach wojny z całą siłą ujawniła się wieloletnia wojna z wrogiem klasowym. W tym samym czasie, kiedy wiarołomna napaść Niemiec (faszystowskiej) przerwała pokojową pracę narodu radzieckiego, rozpętała się silna burza w niespodziewanym momencie. W tym samym czasie, kiedy w pierwszym socjalistycznym państwie — w Związku Radzieckim — wyczerpanie sił, niewystarczające techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

Cztery lata twój bęprywały były zwycięstwem i zwycięstwem. W tym samym czasie, kiedy wiarołomna napaść Niemiec (faszystowskiej) przerwała pokojową pracę narodu radzieckiego, rozpętała się silna burza w niespodziewanym momencie. W tym samym czasie, kiedy w pierwszym socjalistycznym państwie — w Związku Radzieckim — wyczerpanie sił, niewystarczające techniki, nie było też wykwalifikowanych kadr. Mieliśmy jednak najbardziej produkcyjny na świecie ustrój państwa. Mieliśmy obrytm ludność rewolucyjnego entuzjazmu mas i to pozwoliło nam, w stosunku do innych państw socjalistycznych, wyściznąć i wyprzedzić je.

Ciąg dalszy ze str. 2

współdzielni postawy i metawy. Ludności... wsiadali partii komunistycznej... mierzalnym... antyhistorycznych...

Niemiech hitlerowskich i ich... w Europie i Azji, w którym... odległa rolę decydującą, miało... znaczenie historyczne o kraju ogół...

nie da się porównać strat i zniszc... jak przyniosła nam wojna. Przyniosła... walczyć o wolność, niezależność... społecznego.

nie udało złamać wól radzieck... człowieka, ani zwycięskiego marszu... Nard — bohater, który objął się... w latach powojennej odbudowy... wsiadali partii komunistycznej...

z przemyśleń i rozwoju — trybika tem... w roku 1913. Niemca jednakże... w tym okresie produkcja... wsiadali partii komunistycznej...

wskanikami kryje się potężny... obniżyć... wsiadali partii komunistycznej...

nie tylko zmienił charakter... ekonomii, lecz gruntownie... wsiadali partii komunistycznej...

niezależna bratnia jedność, i... wsiadali partii komunistycznej...

nie tylko zmienił charakter... ekonomii, lecz gruntownie... wsiadali partii komunistycznej...

nie tylko zmienił charakter... ekonomii, lecz gruntownie... wsiadali partii komunistycznej...

nie tylko zmienił charakter... ekonomii, lecz gruntownie... wsiadali partii komunistycznej...

nie tylko zmienił charakter... ekonomii, lecz gruntownie... wsiadali partii komunistycznej...

nie tylko zmienił charakter... ekonomii, lecz gruntownie... wsiadali partii komunistycznej...

nie tylko zmienił charakter... ekonomii, lecz gruntownie... wsiadali partii komunistycznej...

konwincja konkretnych zadań budownictwa... Troska o polepszenie życia ludzi radzieck... wsiadali partii komunistycznej...

Ludzie radzieccy nie wiedzą co to jest... jest bezrobocie i nigdy nie... przecięta długość życia... wsiadali partii komunistycznej...

Sześć i pół raza wzrosły w latach władzy... radzieckiej realne dochody, a osiem i pół raza — dochody chińskie... wsiadali partii komunistycznej...

Bardzo poważnie wzrosła konsumpcja... podstawowych artykułów żywnościowych... przemysłowych. Przeszło 7-krotnie... wsiadali partii komunistycznej...

ZSSR to pierwszy kraj, w którym... przejęła opiekę nad zdrowiem ludności... zapewniając wszystkim obywatelom... wsiadali partii komunistycznej...

Śmiertelność wśród dzieci zmalała... czasów władzy radzieckiej przeszło... dziesięciokrotnie. Mamy wielką... wsiadali partii komunistycznej...

Liczba uczących się w szkołach i... wyższych uczelniach, dochodzi obecnie... do 60 mil. ludzi... wsiadali partii komunistycznej...

W ciągu 50 lat w życiu narodu... zmieniło się absolutnie wszystko. Stworzyliśmy... nową światłość... wsiadali partii komunistycznej...

Działalność pokoleń rewolucyjnych... budowniczych socjalizmu, działalność... wniiesioną przez rewolucję... wsiadali partii komunistycznej...

Obchodząc dziś 50-lecie Wielkiego... Państwa, wspomniemy z głębokim... wsiadali partii komunistycznej...

Ku nowym sukcesom w walce o komunizm

Przedstawiamy przed nami nowe zadania... — nowe nie tylko ze względu na... wsiadali partii komunistycznej...

Podstawowym polem walki narodu... radzieckiego o zwycięstwo komunizmu... wsiadali partii komunistycznej...

Gospodarką narodową Związku Radzieck... w tym zakresie, w tym zakresie... wsiadali partii komunistycznej...

Ważną przesłanką powodzenia... wsiadali partii komunistycznej...

Ważną przesłanką powodzenia... wsiadali partii komunistycznej...

Życie postawilo przed nami ważne zadania... w dziedzinie doskonalenia metod... wsiadali partii komunistycznej...

Zasadnicze kierunki polityki ekonomicznej... opowiadaliśmy obecnemu etapowi... wsiadali partii komunistycznej...

Mamy wszystko, co jest niezbędne... stworzyć przemysł najpotężniejszy... wsiadali partii komunistycznej...

Nowy rozwój przemysłu radzieckiego... umożliwił jeszcze większe wzmocnienie... wsiadali partii komunistycznej...

Interesy narodu radzieckiego, interesy... budownictwa komunistycznego... wsiadali partii komunistycznej...

Ludność wkraczała w erę... wsiadali partii komunistycznej...

Socjalizm rozwija się w oparciu o... co jest najbardziej produktywne... wsiadali partii komunistycznej...

Wiemy, że nie wszyscy ludzie radzieccy... nie wszystkie rodziny żyją... wsiadali partii komunistycznej...

Obchodząc 50-lecie... wsiadali partii komunistycznej...

Obchodząc 50-lecie... wsiadali partii komunistycznej...

Marksiści, zawsze wychodzili z założenia... że u podstaw postępu społecznego... wsiadali partii komunistycznej...

W społeczeństwie etapem odbywa się... zacieranie istoty... wsiadali partii komunistycznej...

W ostatnich latach zrobiono... wsiadali partii komunistycznej...

Współczesny poziom produkcji... wsiadali partii komunistycznej...

Ważną przesłanką powodzenia... wsiadali partii komunistycznej...

ceów produkcyjnych, do zwężenia sfery... pracy niewykwalfikowanej.

Partia przywiązuje dużą wagę do... stworzenia warunków... wsiadali partii komunistycznej...

Doskonalenie socjalistycznych... stosunków społecznych... wsiadali partii komunistycznej...

Ustrój radziecki wchłaniał... wsiadali partii komunistycznej...

Kształtowanie tych... wsiadali partii komunistycznej...

Wielki Październik a światowy ruch rewolucyjny

Półwiecze, które upłynęło po... wsiadali partii komunistycznej...

W toku półwiekowej walki... wsiadali partii komunistycznej...

Na te sukcesy socjalizmu... wsiadali partii komunistycznej...

Imperializm stoi na... wsiadali partii komunistycznej...

Imperializm jest... wsiadali partii komunistycznej...

Imperializm jest... wsiadali partii komunistycznej...

Imperializm jest... wsiadali partii komunistycznej...

Imperializm jest... wsiadali partii komunistycznej...

Imperializm jest... wsiadali partii komunistycznej...

Ciąg dalszy ze str. 4

Zolnierze WIELKIEGO PAZDZIERNIKA

Cląg dalszy ze str. 1

Szturm na Pałac Zimowy

ADAM ZANIEWSKI (obecnie zamieszkały we wsi Klepacze, pow. białostocki) miał 21 lat gdy wybuchła rewolucja 1905 r. Był jej świadkiem, a później uczestnikiem wydarzeń, które coraz wyraźniej określały postawę ludzi. Po upadku rewolucji znalazł się na zesłaniu w Syberii, gdzie po raz pierwszy zetknął się z Feliksem Dzierżyńskim. Po kilkuletnim pobycie na Syberii wrócił do centralnej Rosji. Osiedlił się w Piotrogradzie. Podczas Rewolucji Październikowej, jako żołnierz Gwardii Czerwonej, brał udział w szturmie na Pałac Zimowy.

— Pamiętam, że mimo ultimatum Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego Rząd Tymczasowy nie poddawał się. Na rozkaz Lenina przystąpiliśmy do zdobywania Pałacu Zimowego.

— O godzinie 21 z krąwółką „Aurora” dano ostrzegawczy strzał armatni ślepyim pociskiem. I wówczas rozległy się strzały karabinów maszynowych i ręcznych. Wywiązała się wymiana strzelów. W godzinę później poddała się kompania piotrogrodzkiego szturmowego batalionu kobiecego, która broniła Pałacu Zimowego. Reszta wojsk kontrowolucyjnie nadar rozpaczieli się bronią. Wreszcie po północy Pałac Zimowy został zdobyty. Ostatnia cytadela burżazyjnego Rządu Tymczasowego pada.

Moskiewskie wydarzenia

„Z Kremla karabiny maszynowe junków ostrzeliwały cały plac przy ulicy. Zażarcie bronili oni dostępu do całego kompleksu pałacowego. Otrzymałem rozkaz zlikwidować ogólną karabinów maszynowych, znajdujące się w okratowanej kapielnicze strzające jedno z przejść do Kremla. Blasi mieli bardzo dogodne miejsce i otwarte pole ostrzału. Zadanem naszym było unieszkodliwić zalogę tej kapielnicy — wspomina ANTONI TOPOLEWICZ, uczestnik szturmie na Kreml, obecnie zamieszkały w Białymostku. Posuwaliśmy się wzdłuż ulicy pod ogniem blagodarzistów. Krok po kroku pod kulami. Dopiero wieczorem zamilkł karabin maszynowy w oknie kapielnicy. Droga była wolna. Nie byliśmy jednak pewni, czy pod osłoną nocy nie czyha ukryta zasadka. Oczekiwaliśmy więc na nadejście dnia. Dużyły się godziny. Wreszcie zaczęło świtać. Wówczas zachowując ostrożność ruszyliśmy pod samą ścianę Kremla. Niebawem na własne oczy ujrzeliśmy, jaki los spotkał junków. W rozbitej kapielnicze leżały ich martwe ciała. Przeszliśmy furtkę i oto znaleźliśmy się na placu kremleskim, który został już zdobyty od strony przeciwniej”.

Czarnomorska flota

„Rewolucja Październikowa zastała mnie w Sewastopolu. Wkrótce jako ochotnik wstąpiłem do Czerwonej Floty Czarnomorskiej — wspomina WŁADYSŁAW PAWŁOWSKI, zamieszkały w Białymostku. Brał on udział w wielu walkach w Sewastopolu, a później w tłumieniu buntów nacjonalistów tatarskich. W 1918 r. powierzono mi funkcję dowódcy oddziału zwidoowego. Niebawem otrzymałem rozkaz udania się na wyznaczony odcinek frontu, gdzie decydowały się losy Korniłowa. W jednej z bitew zostałem ranny. Znalazłem się w szpitalu. Na szczęście kuracja niejednokrotnie trwała. Po opuszczeniu szpitala znowu znalazłem się w Sewastopolu, wśród marynarzy Floty czarnomorskiej”.

Władysław Pawłowski znow jest w rewolucyjnych szeregach walczących przeciwko wrogiom. Uczestniczy w walce z interwentami niemieckimi. Wiosną 1919 r. dostał się do niewoli niemieckiej. Po 6 miesiącach udało się mu zbiec i przedostać do swietni. I znowu jako żołnierz Armii Czerwonej, a potem dowódcą samodzielnej jednostki do spraw specjalnych, bierze udział w odpowiedzialnych i ciężkich operacjach bojowych.

W 1922 r. polska sekcja Kominternu skierowała go do dwuletniej Szkoły Czerwonych Komandorów, po czym do 1923 r. służył w Armii Czerwonej. Po zwolnieniu się z wojska rozpoczyna pracę w radzieckiej admi-

nistracji leśnej. Podczas drugiej wojny światowej zostaje żołnierzem polskiej Dywizji im. T. Kościuszki.

Obecnie major rezerwy Władysław Pawłowski jest rencistą.

W pancernym wagonie

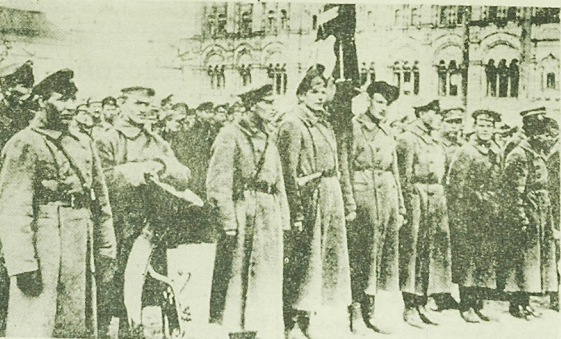
Niezwykła okazała się podróż posłubna MAKSYMA I KSENI PANASIUKOW. Młodo we miasteczku, a potem łała wspólnego życia, spędziła w wojskowych „ciepłuchach”. Ksenia przez 12 lat wiernie towarzyszyła swemu mężowi — żołnierzowi jednostki artylerystycznej. Rewolucja Październikowa zastała ich w Odesie. Jednostka artylerystyczna stanęła pod strone bolszewików. Wkrótce Panasiukowie wraz ze swą 27 dywizją artylerystyczną znaleźli się w okolicach Piotrogradu, obleganego przez wojska niemieckie. Maksym i Ksenia bezopornie uczestniczyli w odparciu ataków niemieckich na miasto.

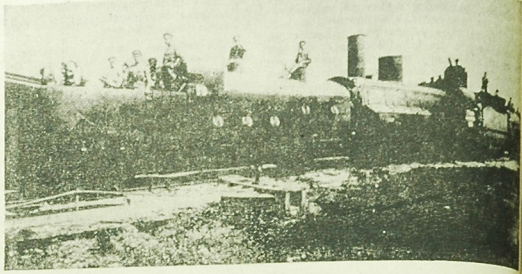
Piotrograd, marzec 1917 r. — oddział żołnierzy rewolucyjistów.

— Szczególnie utkwiły mi w pamięci walki pod Pskowem. Właśnie 23 lutego 1918 r. nasze oddziały zwały tu Niemcom drugościcych. Marsz Niemców na Piotrograd został wstrzymany. Dzień ten uznany został za dzień narodzin Armii Czerwonej.

Mijały miesiące wypełnione nieustanną walką na różnych odcinkach frontu. Ale oto na początku 1919 r. 27 dywizja artylerystyczna otrzymała rozkaz udania się na główny front — front wschodni. W tym czasie pierścien wojsk wroga coraz mocniej zacierała się wokół Republiki Radzieckiej. Władzy radzieckiej groziło śmiertelne niebezpieczeństwo. Do Wołgi dotarła armia Kozłacka, który odesił się naczelny wielkorządca Rosji. Pod jego

Moskwa — Plac Czerwony, 1918 r. Pułk Rogożko — Simonowski, sformowany z moskiewskich robotników, przed wyruszeniem na front.

Carycy, 1918 r. — drogi syberyjski pociąg pancerny X Armii w drodze na front

Komendą znalazły się wszystkie siły kontrowolucyjne.

Na apel Lenina „Wszystko na pomoc frontowi wschodniemu!” odpowiadał cały krąg Przeciwko grupowaniu kozłackowskim skierowano najlepsze kadry partyjne i komсомolskie. Wzmocniona Armia Czerwona rozwinęła szeroką kontrowolucyjną na całym froncie. Bohaterski czynami wślawiła się w bojach 27 dywizja pancerna, dowodzona przez energicznego, niezwykłego uodolnionego oficera Ażinina.

— Na swoim czarnym koniu, jak wicher zjawiał się w swych oddziałach i pędził dalej — wspomina Ksenia Panasiuk.

Małżeństwo Panasiuków wraz ze swoim oddziałem uczestniczyli w bojach koło Kwanina. Maksym obsługiwał działko ustawione na platformie kolejowej, zaś Ksenia zajmowała się aprowizacją i gotowaniem. Pewnego dnia wyruszyła ona do miasta w celu zdobycia żywności. W tym czasie zaszły nieoczekiwane wypadki. Kozłackowie przypuścili atak i zajęli miasto. Ksenia znalazła się w niewoli. Dopiero po miesiącu czerwoni odbili miasto i uwolnili więźniów. Ksenia znow znalazła się przy mężu, wśród swoich współwojowników.

W lipcu 1919 r. Panasiukowie uczestniczyli w obronie Jekatierienburga (obecnie Swierdłowski).

— Wczorajem otrzymaliśmy tajny rozkaz nakazujący czujność i pełną gotowość bojową — wspomina Panasiuk — Ale nie znamy przyczyn tego rozkazu. Dopiero następnego dnia, gdy na ulicę wyległy tłumy wnoszące pełne nienawiści okrzyki przeciwko carowi i Kozłackowi — rozszalała się pogłoska o tym, że w Jekatierienburgu znajduje się car Mikołaj II i jego rodzina. Sprawdzono go tu 8 marca 1917 r. z aresztu znajdującego się w Carskim Siole. W związku z naralem białogwardystów na Jekatierienburg Głównowa Urańska Rada Delegatów zdecydowała o wykonaniu wyroku śmierci na carze Mikołaju II, jego rodzinie i najbliższych współpracownikach. Otrzymał właśnie w tym dniu, to jest 17 lipca, zostali oni rozstrzelani — wspomina Panasiuk.

Długi i bogaty był rewolucyjny szlak boju małżeństwa Panasiuków. Nie przetrwali oni działalności rewolucyjnej przeciw wszystkim znalazłszy się w swojej ojczyźnie. Maksym był wielokrotnie więziony przez sanacyjną władzę. Obecnie Maksym i Ksenia Panasiukowie mieszkają w Bielsku Podlaskim.

Ochrona kolei

„W 1918 roku znalazłem się w niewoli niemieckiej w Holandii. Wkrótce jednak udało mi się z niej uciec. Przy pomocy Czerwonego Krzyża przedostałem się do Rosji — wspomina ALEKSANDER GRZEŚ, obecnie zamieszkały w Grodku (pow. białostocki). Po przybyciu do Piotrogradu zgłosiłem się do oddziału wojskowego ochraniającego kolej. W tym

czasie rozszalała się włość o tym, że Lenin został ranny. Wszyscy nasi żołnierze i bojownicy gromnym przecieniem, niepokojem i brawo śledziły gazety zamieszczające komunikaty biuletynowy o stanie jego zdrowia. We wszystkich zakładach pracy oraz w oddziałach wojskowych odbywały się wieczerze i masowice, w których uchwalano pełne gniewu rezolucje. Robotnicy i żołnierze domagali się skrajnego terronu i kontrowolucji. Toteż niebawem biłały terory odpowiedzialiano czerwonymi terronem. Takie bowiem było żądanie i wola ludu”.

Szlak bojujowy Aleksandra Grześa był długi i niebezpieczny. Oddział jego towarzyszy jednostkom Armii Czerwonej w drodze do Pskowa, z powrotem do Piotrogradu, potem do Moskwy, a stąd do Orla. Pod Orlami Grześ uczestniczył w układaniu 120-kilometrowego odcinka torów kolejowych. W 1920 r. Aleksander Grześ powrócił do Polski. Od tamtego czasu jego życie do działalności politycznej w kraju. Wstępuje do KPZB i Litewskiego Związku Aleksandra Grześa nierozdzielnie związane było z działalnością partii robotniczej, która on znową kłopotliwym wydarzeń, w których brał udział.

W armii Budionnego

„Nadszedł ciężki dla młodej republiki dziejczy rok 1919. Denikin rozwinął groźny atak na Moskwę.

Nasza dywizja konna skierowana została pod Woroneż, by stawić czoła atakującemu miasto oddziałom kawalerii Tchury i Mielomontowa — wspomina TICHON TROFIMENKIN z Kijewa.

Był październik. Padał gęsty śnieg. Dywizja szła w kierunku do kontratakera w kierunku Kryłówki, Chrenowa i Woroneża. W tym dniu odczytano nam wezwanie Lenina do żołnierzy.

W popołudniu zaczęliśmy szwycować konno. Nawle na moim ramieniu spoczęła jakaś waga da ręka i usłyszałem głos: gotowcy towarzyszu!”

— Odrzuciłem się. Przede mną stał Budionny — Tak jest, towarzyszu dowódcę — meldowaliśmy. Wkrótce otoczył nas ten szlachetny i czepstwolny kawalerzysta. Zarwał przy tym i zagrzwał od walki. Po krótkiej gawędce poszedł dalej do innych.

Wkrótce padł rozkaz: na koni! Po dłuższych walkach odbiliśmy Woroneż. Ale wrog wciąż jeszcze silny uodowoli się mocno obwarowanej stacji kolejowej Kaszajna, niedaleko Woroneża.

Spod Woroneża pedziłymi deniktowcami w kierunku Rostowa. Byliśmy zmęczeni, wycieńczeni, głodni, a co najgorsze — zaczęliśmy odczuwać brak amunicji.

Któregoś dnia przypadkowo dowiedzieliśmy się, że na stacji kolejowej Basarchowa nie ma już amunicji. Wobec tego postanowiliśmy rzekomo nasz pociąg pancerny. Dowódca wysłał nas czterech do pobrania z tego pociągu amunicji.

Ruszyliśmy nocą. Z trudem odnalazliśmy stację. Skusil nas samotnie sterający bagnet dworcowy. Przywiązaliśmy konie do płotów, a sami weszliśmy do poczekalni. W tym czasie odpoczął. Nagle drzwi otworzyły się i trzasnęły. Do poczekalni wszedł jakiś oficer, a za nim dwóch kozłaków. Poznalismy w nich światła nalfowej lampy, kogo mają przed sobą, oddaliśmy strzał z karabinu i kryjącymi się: „Rece do góry!”

Rozbroiliśmy ich, a następnie jeszcze kilka pełniących wartę przy pociągu. Zdobiliśmy wtedy kilkadziesiąt tysięcy rubli, sporo amunicji, a co najważniejsze żywność. Wymianiliśmy konie i powróciliśmy ze zdobyczą do oddziału.

Mineło znowu kilka miesięcy. Nasza kawaleria zadawała białogwardystom porażkę za porażką. W ciągłych marszach i nieustannych walkach zbliżyliśmy się do Pskowa. Tam, w jednej z bitew, zostałem ranny.

Ale już po kilku tygodniach znalazłem się znow na froncie...”

Opracował BORYS NIKITKIN

Byliśmy, jesteśmy, będziemy

Ślady polskości Warmii i Mazur, mimo skróconego i zacierania przez pruskich władców, znaleźć można wszędzie. Na cmentarzach, w kościołach, w zabytkowych budowlach... Nawet wśród niemieckich dokumentów.

W Państwowym Archiwum Powiatowym w Eiku zgromadzone tysiące „akt gramotowych” — odpowiedników dzisiejszych ksiąg wieczystych.

Był to, na okładce widniejący gotykiem drukowany napis „Grund-Acten Margrabowa Kirchfels Schwentainen 23 Februar 1875 J. Bestizer

1. Bruno Link
2. Adam Domass
3. Fridrich Domass

Przepracowałem parę pożytkowych kart i czytając: „Działo się w Eiku dnia dwudziestego Lutego roku tysiąc osiemset dziewięćdziesiątego”.

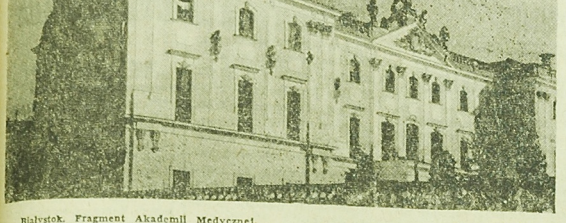
I tu „komparenci”, a więc listkarski (listonosz) Ferdynand Rendelbacher z Margrabowa (tak nazywało się miasto Olecko w odróżnieniu od obwodów — powiatu Olecko), karczmarz Gotlib Ruchaty z Zatyk, czy gospodarz Jan Mońka ze Świętąjna — „mówią tylko po polsku”.

A więc wbrew twierdzeniom pogorobowców autora „Mein Kampf” Warmia i Mazury były, są i będą polskie.

Tu żyli i pracowali nasi pradziadkowie, tu urodzili się nasze dzieci, tu żyć będą nasze wnuki. (h.h.)

Z dokumentu tego dowiadujemy się, że: „Gospodyni Karolina Domass z ojca Link z Dutk w obwodzie Olecko, podług z nią przeprowadzonej rozmowy bezwzględnie zdolna i do czynności tożsamości i do czynności zdolna, mówi tylko po polsku, dla tego z nią przez wyżej nazywanego sądowno zaprzysiężonego polskiego tłumacza pana Otto Jeziorskiego udzielano”.

Zaglądam do zbioru aktów

Białostek. Fragment Akademii Medycznej. Fot. Z. Kadziewicz

W zambrowskiej księgarni

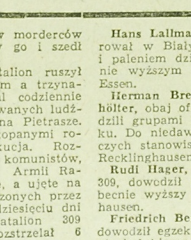
W naszym województwie rozwija się sieć placówek Domu Książki. Są już nawet powiaty, gdzie pracują po dwie księgarnie. Jednak większość naszych powiatów ma jeszcze po jednej księgarni. Do takich miast powiatowych należy zaliczyć Zambrow. Kierownikiem księgarni w Zambrowie jest od osiem lat p. Kazimierz Zakowicz.

Z roku na rok rośnie obroty księgarni w Zambrowie. Przeliczył obrót miesięczny tej placówki wynosi ok. 30 tys. zł. Jakże książki kupują mieszkańcy Zambrowa? Na pierwszy miejscowy Kłasyfikacji Sienkiewicz, Prani, Zorostri, Kraszewski i znani Klasycy literatury światowej.

Godna uwagi jest praca kolporterska księgarni w Zambrowie. Jest ich obecnie dwanaście. Stanisław Wypych pracuje w Zakładach Przemysłu Bawełnianego jako komendant straży, a zarazem jest kolporterem Domu Książki. W ciągu roku p. Wypych sprzedał książek w swoim zakładzie na 13 tys. zł. Wśród sprzedanych książek największe było dzieło klasyków, na drugim miejscu szły książki z zakresu gospodarstwa domowego, „Kuchnia polska”, książki podręczne i literatura społeczno-polityczna. P. Wypych jest czołowym kolporterem księgarni w Zambrowie. Drugie miejsce zajmuje jako kolporter p. Danuła Żełazko, polina szpitala powiatowego. P. Żełazko kolportuje wyłącznie książki z zakresu wiedzy sanitarnej, higieny i zdrowia. Na tę literaturę jest

duże zapotrzebowanie. W ciągu roku p. Żełazko kolportował sprzedawał książek na 7 tys. zł.

Dużym udogodnieniem dla indywidualnych posiadaczy społecznej biblioteki jest sprzedaż ratalna książek. Aktualnie 20 posiadaczy prywatnych bibliotek w Zambrowie kupuje w miejscowej księgarni książki na raty. Przeliczył zakup — na 2 tys. zł. Stałymi klientami księgarni są p. Larysa Kozłowska i Alina Kowalska, pracownice kombinatu. Wśród kupujących książki na raty jest wielu popularne „słoneczniki” van Gogha.

Białostek. Fragment Akademii Medycznej.

Mało książek kupują rolnicy. Kierownik księgarni postanowił przy wszystkich uśrednić zdrowia uruchomić społeczne punkty kolportażu książek z zakresu oświaty sanitarnej i zdrowia. Ponadto będą uruchomione punkty sprzedaży książek przy wszystkich gminnych spółdzielniach, chyba tutaj mieszkańcaom wsi nabywanie książek.

Zambrow, chociaż nie jest miejscowością atrakcyjną turystycznie, leży na głównym szlaku turystycznym na Białostocznycę. Wiele przedsięwzięć i imprez turystów odwiedza miejscową księgarnię. Odwiedza ją dlatego, że

Lepiej w telewizji

Przez Komitet Organizacyjny Gryzka Olimpijczyków w Moskwie, Pedro Ramirez Vasquez, oświadczył, że ponieważ Gryzka Olimpijczyków będą po raz pierwszy transmitowane na obwodach telewizji kolorowej, wkrótce tacy, bliżej i pomieszczenia zakryte zostaną wyposażone w potężne systemy oświetlenia, tak że telewizyjnie będą widzieć problem wydrzeń znacznie lepiej niż publiczność na trybunach.

W księgarni można nabyć wiele reprodukcji światłotłoczonych. Z informacji p. Zakowicza wynika, że marlarstwo abstrakcyjne nie cieszy się popylem w Zambrowie. „Również „akty” ni „lidy”. Popyt jest na krajoznawcze, pejzaże i jak zwykle popularne „słoneczniki” van Gogha.

Braki i mankamenty w pracy księgarni? Brakuje w sprzedaży wielu pozycji, o które stale pytają Klienci. Chodzi tu o wydawnictwa albumowe — a szczególnie reprodukcje marlarstwa, o dzieła klasyków polskich, o wydania encyklopedyczne, o „Kuchnię polską”, o poradniki (np. „Poradnik pszczelarza” i podobne), o słowniki. Również są narzekania Klientów na brak reprodukcji arcydzieł marlarstwa polskiego: Chelmońskiego, Matejki, Kossaka, Gierymskiego i innych znanych marlarzy. Potrzebny jest również drugi lokal — chociaż niewielki — gdzie można by przednie materiały papiernicze sprzedawać w większej w księgarni. Usprawniłoby to pracę jednej i drugiej placówki. (ao)

O SPORTIE W NIEDZIELĘ

Niezwykła kariera

Kariera, którą zrobił, niespełna dziesięć lat temu, niezwykła. Po raz pierwszy wziął oszczep do ręki w 1957 roku. Było to w małym miasteczku Jelgawa położonym 40 km od Rygi, gdzie uczęszczał do szkoły ogólnokształcącej. Jako 14-letni chłopiec interesował się lekkoatletyką. Zmierzając trenować skok wzwyż. Jego rekord życiowy w wieku 17 lat wynosił 175 cm. Ale w międzyczasnych zawodach indywidualnych, wycygnię nie są najważniejsze. Liczy się punktacja drużynowa. Ponieważ szkoła nie miała ani jednego reprezentanta w rzucie oszczepem, Lusia, za namową nauczyciela wziął udział w tej konkurencji. Zwyzydził rzutem 44 m. Osiągnięcie takiego rezultatu bez jakiegokolwiek przygotowania, to wyczyn nie lada. Nie więc dziwnie, że gdy w tym samym roku po zdaniu matury, rozpoczął studia w ryskim Instytucie Kultury Fizycznej, trenerzy zaproponowali mu, aby poświęcił się nowym specjalności. Zaczął robić zdumiewające postępy.

Wreszcie nadszedł dla Lusisa przełomowy, 1962 rok. Powiedział o tym pamiętnym roku:

— Okres jesienno - zimowy przepracowałem wyjątkowo solidnie. Główny nacisk położym na siłę i ćwiczenia ogólnorozwojowe. Było to trudne zadanie, bo nie mogłem nie przy tym stracić ze swej wrodzonej szybkości. Udało się. Startując w sezonie miałem znakomite zharmonizowany robieź z samym momentem wyrzutu. Dziełem temu prawie na każdych zawodach rzuciłem powyżej 80 m.

7. września br. podczas lekkoatletycznych zawodów w Odessie, Janis Lusia, jako drugi człowiek na świecie, rzucił oszczepem poza granicę 90 metrów, osiagając wyniki 90,99. Ten wspaniały rezultat padł w drugiej kolejności. W pierwszej próbie oszczep Lusisa porobił na odległość 80,84 m. Obecnie brakuje Janisowi już tylko 80 centymetrów do

poprawienia rekordu świata. Niewiele brakowało, aby padł nowy rekord świata. W Odessie oszczep wyrzucony potężną siłą, lecał na wysokości 2 metrów nad ziemią, znalazł się już prawie nad chorągiewką oznaczającą rekord świata. W ostatniej jednak chwili gwałtowny podmuch wiatru zatrzymał jego lot, kierując go w bok.

Jaki jest Lusia w życiu prywatnym? Jego kolega Władysław Nikliuk tak go określa.

— Jest bardzo koleżeński, skromny. Prowadzi uregulowany, sportowy tryb życia, długo śpi, nie pali. Lubi chodzić do kina i czytać książki. Już wrócić stanie na fiutnym kobiercu ze słynną oszczepniczką radziecką, mistrzynią olimpijską z Rzymu, Elwirą Ozoliną.

Oprac. (let) Fot. Z. Kadziewicz

wet salwy strażaków i granatów morderców z batalionu 309 nie zaguszyły go i szedł do daleko w miasto.

Po krótkim odpoczynku batalion ruszył do daleka. Miał przy trzeciej i czwartej zmianie lipca 1941 roku nieomal codziennie kilkanaście samochodów załadowanych ludźmi odjeżdżać do Białegostoku na Pietrasze. Tam, nad długimi, świeżo wykopanymi rowami trwała bezustanna ekzekucja. Rozstrzeliwano przede wszystkim komunistów, Żydów, oficerów politycznych Armii Radzieckiej oraz osoby podejrzane, a uciete na kawałki przez Wołkowskich, Słonim, Baranowicz, Słuck i Bobrujsk. W każdym z tych miast odbywały się sceny zbrodni podobne, lub gorzej niż w Białymstoku. Tyśiące wymordowanych, spalane miastka, wsie i mogiły.

Oto krótko historia działalności aktualnie szkodzących zbrodniarzy w NRF. Co rocznie „dotychczas” Bynajmniej nie ukrywał się tam. Absolutnie! O ironio losu, rozmawiali się ściganiem przestępców. Wszyscy pracowali w policji. Wylicze tu nazwiska i miejsca pracy niektórych z nich.

M. Herman Kreiker, dowódca batalionu 309, operował w Białymstoku, a potem w ZSR, mieszkał w Bochum, gdzie był komisarzem prezydium policji.

Mathias Raffelberg, oficer batalionu 309, kierował ogniem plutonów egzekucyjnych nad Pietraszami. Do końca pracował na kierowniku stanowiska w prezydium policji w Recklinghausen.

Hans Lallmann, oficer batalionu 309, kierował w Białymstoku rabunkiem mieszkań i paleniem dzielnicy żydowskiej. Był obecnie wyższym oficerem prezydium policji w Essen.

Herman Breuckmann i Wilhelm Wietheffer, obaj oficerowie batalionu 309, dowodzili grupami likwidacyjnymi w Białymstoku. Do niedawna pracowali na kierowniczych stanowiskach w prezydium policji w Recklinghausen.

Rudi Haer, dowódca kompanii batalionu 309, dowodził ekzekucją na Pietraszach. Obecnie wyższy komisarz policji w Recklinghausen.

Friedrich Berendsen, oficer batalionu 309, dowodził ekzekucją w Białymstoku. Obecnie wyższy kierownik rewiru policyjnego w Recklinghausen.

Rudolf Becker, oficer batalionu 309, morderca z Białegostoku. Obecnie wyższy komisarz policji w Münster.

Josef Dolfen, oficer batalionu 309, dowodził ekzekucjami w Białymstoku. Obecnie był wyższym urzędnikiem policji w Duren.

Herman Linpert, oficer żandarmerii, który uczestniczył brał udział w zbrodniach batalionu 309 w Białymstoku, a następnie był zastępcą komendanta żandarmerii na okręg białostocki. Obecnie inspektor policji w Oldenburgu.

Starczy wyliczenia, chociaż żąmy jeszcze wiele innych nazwisk. Oto oprawy, które były ekzekucjami, zaś nie jest to temat do filmów! Na pewno! Parodia ścigania zbrodniarzy w NRF i procesy tychże są wielkim skandalem, są uwielbianiem pamięci i świętym wyrok w tym procesie, nie trzeba być jasnowidzem. Poprzedni proces ofierom gestapo z Białegostoku ukazał nam wymownie, jak za popełnione zbrodnie karze się lubodóżyli w NRF.

A. OMIŁJANOWICZ

NOWE KSIĄŻKI

„Dydaktyczne problemy szkolenia partyjnego” — Stefan Stomkiewicz, wyd. Książka i Wiedza, nakład 29 tys. egz., cena 5,50 zł.

Praca populonaukowa poświęconą problemom szkolenia partyjnego. Polecamy wszystkim kierownikom szkolenia partyjnego. Bogały i wielostronny materiał.

„Polska a problem Niemiec” — Andrzej Skowroński, wyd. Książka i Wiedza, nakład 3 tys. egz., cena 30 zł.

Praca wydana przez Polski Instytut Spraw Międzynarodowych. Autor omawia w niej problemy polsko-niemieckie między 1945 a 1965 rokiem.

„Wpływ pogody na zdrowie człowieka” — doc. dr. Jan Graczeński. Wyd. Lekarskie, nakład 30 tys. egz., cena 5 zł.

Praca populonaukowa o wpływie pogody na zdrowie człowieka. Autor w niezwykle ciekawy sposób omawia — między innymi — jak wielką rolę w życiu człowieka odgrywa klimat, a także w jaki sposób należy go wywodzić.

„Polska a problem Niemiec” — Andrzej Skowroński, wyd. Książka i Wiedza, nakład 3 tys. egz., cena 30 zł.

niem problemów opisanych w niniejszej książce.

„Miłość i rzeczy powaone” — Jerzy Szaniawski. Wyd. Literackie Kraków, nakład 10 tys. egz., cena 9 zł.

Pogoda, ciekawa z dużą dawką ironii i dowcipu powieść znanego dramaturga.

„Wybór wierszy” — Konstantinos Kawalis, wyd. PIW, nakład 1.500 egz., cena 15 zł.

Przekład z greckiego. Tom wierszy wybitnego poety greckiego żyjącego na przełomie XX wieku.

SPORT

Kalendarzyk imprez sportowych

SORTA

Siatkówka Mecz Ngi międzywojewódzkiej meczyny w hali przy ul. Jurowieckiej w Białymstoku. Godz. 18. AZS Białystok - Gwardia Szczytno, Gwardia Białystok - Gwardia Szczytno.

NIEZDZIAŁA

Siatkówka Godz. 10 - strona 10. Mecz przy ul. Warszawskiej w Białymstoku.

Po 3:1 z Węgrami

Siatkówka Mecz Ngi międzywojewódzkiej meczyny w hali przy ul. Jurowieckiej w Białymstoku. Godz. 18. AZS Białystok - Gwardia Szczytno, Gwardia Białystok - Gwardia Szczytno.

Zawody Godz. 11 - hala przy ul. Jurowieckiej w Białymstoku - mecz o mistrzostwo województwa. Udział biorą LKS Starostwiec, Jagiellonia, Promień Młody i Gryf Choroszcz. (ko)

ZGS Głogów, woj. zielonogórskie Al. Wolności 2

oferuje do sprzedaży 200 sztuk wymiřczek ręcznych

Wielkość, w cenie 70 zł za sztukę. Towar precyzyjny - oryginalna cena 350 zł. Udzielamy pełnej porady hurtowej. k 2501-0

Techniczna Obsługa Samochodów Orzeł Białostocki w Białymstoku ul. Poleska 61

zawładania P.T. Klientów

przyjmujemy dodatkowo w terminie do dnia 15.XI. br.

złogłoszenia na naprawy główne

SAMOCOHODOWI MARKI „STAR” ORAZ „ZUK” do wykonania w 1968 r. k 2383-0

Oddział Wojewódzkiej Spółdzielni Spożywców w Elku

uruchomił sklep rybny w Elku

przy ul. 1 Maja 5, czynny w godz. 9.00 - 17.00.

Faktonat nad sklepem sprawuje Centrala Rybna w Elku co gwarantuje pełne zaparczenie asortymentowe w ryby i przesyły rybne.

Zapraszamy klientów do naszego sklepu. k 2505-0

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Garzownicwa Bezprzewodowego w Białymstoku powiadamia, że w m-cu wrzesniu br. w Dąbrowie Białostockiej przy ul. Kołłątaja 18, tel. 144

został uruchomiony punkt obsługi odbiorców gazu płynnego

Punkt przyjmuje zlecenia na instalację urządzeń do odbioru gazu płynnego, jak:

- kuchenki 2-palnikowe,
- 3 i 4-palnikowe z piekarnikiem,
- term ogrzewczych oraz
- pieców wielopalnikowych (gazienkowców)

Na terenie powiatu dąbrowskiego oraz dokonuje wymiarów butli z gazem płynnym. k 2403-1

OGŁOSZENIA DROBNE

Przebiega młoda pomoc domowa na stałe do załatwienia z dawnoznaczą. Główna ul. Cielistwa, 20. Odbiór - Odbiór. Dwie dziesiątki - 10-14.

„Srebrna” 103 sprzedam. Białystok. Godz. 17.18. p. 10. k 3301-1

Sprzedam kłosa przy ul. Młynowej (Prasa Sinięty). Widmości. Białystok. Wiosna 2 m. 48. tel. 214-07. k 2247-1

Sprzedam dom murowany nowy z podziemiem. Białystok. ul. Ogiędnowa 99. k 2247-1

Palmy sprzedam. Białystok, telefon 202-56. k 2247-1

Matematyka - korepetycje, przygotowanie do egzaminu maturalnego, tel. 34-13 po godz. 16. k 2248-00

Warszawska Wytwórnia Samochodowych Urządzeń Naprawczych

WARSZAWA
ul. Gwiazdzista 71

OFERUJE do dostawy w IV kwartale 1967 r.

Urządzenia smarownicze:

Samodzielne zestawy smarownicze 4x1-40
Smarownicze przewzowne pneumatyczne typ Z-14a
Zbiorniki na zużyty olej typ Z-33

Obrobiarki:

Szlifierki do gniazd zaworowych typ SMD-6
Gładzarki do cylindrów typ SDA-130

Zamówienia prosimy składać pod adresem Wytwórni. Informacji udzielamy telefonicznie: 33-42-53 do 56 wewn. 69 do godz. 15-tej. k 2382-0

Siemiatyckie Terenowe Zakłady Ceramiki Budowlanej w Siemiatyczkach zatrudniają pilnie uprawnionego OPERATORA koparko-spycharki.

Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu. k 2401-1

Powiatowy Zarząd Dróg Lokalnych Prezydium PRN w Kolnie zatrudni pilnie inżyniera lub technika drogowego z praktyką na stanowisku STARSZEGO INSPEKTORA TECHNICZNEGO.

Warunki pracy i płacy zgodnie z układem zbiorowym pracy w budownictwie. k 2503-0

Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych w Białymstoku ogłasza przetarg ograniczony na samochód dostawczy marki „Pick-up”, który odbędzie się w dniu 23. XI. 1967 r. o godz. 10 w biurze ORB Augustów - Lipowiec. Cena wywoławcza 20.500 zł.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej w przeddzień przedania do kasy ORB w Augustowie. Pojazd oglądać można codziennie w godz. 8.00 - 15.00 w biurze Osrodku Remontowo-Budowlanego Augustów - Lipowiec.

Zastrzegają się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn. k 2407-1

Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Orluku, ul. Armii Czerwonej 6 zatrudni INŻYNIERA, lub technika budowlanego na stanowisku kierownika działu inwestycji PZGS i technika budowlanego z praktyką na stanowisku kierownika budowy w grupie budowlanej PZGS.

Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu, lub korespondencyjnie, zgodnie z układem zbiorowym pracy dla pracowników handlu i spółdzielczości. Mieszkań nie zapewniamy. k 2415-1

Poszukujemy na terenie miast Białostocko magazynu mrowanego o pow. 500-1000 m kw.

Oferujemy prosimy składać Białostockie Przedsiębiorstwo Obrótu Surowcami Włóknieniczymi i Skórzanymi, Białystok, ul. Włóknienicza 16. k 2414-1

KOMUNIKAT

Reflexyjnego Dorozu Technicznego w Białymstoku Przypominamy się posiadaczom i użytkownikom o upływie z dniem 31 grudnia 1967 r. ostatecznego terminu rejestracji i odbioru technicznego niektórych urządzeń podlegających dozorowi technicznemu, zbudowanych przed dniem 1 stycznia 1957 r. oraz urządzeń technicznych, których rok budowy nie jest znany.

Podstawa do powyższego jest Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 marca 1964 r. (Dziennik Ustaw PRL nr 10 z dn. 14 marca 1964 r., poz. 63).

Wszelkich informacji w tym zakresie udziela Refelony Dopor Techniczny w Białymstoku, ul. M. C. Skłodowskiej 14, tel. 202-75. k 2410-1

Białostockie Zakłady Gastronomiczne zatrudniają pracownika na stanowisku REFERENTA TECHNICZNEGO w sekcji techniczno-inwestycyjnej. Wymagane wykształcenie - średnie techniczne o specjalności technik budowlany.

Zgłaszać się do działu kadr BZG Białystok, Rynek Kościuszki 15, pokój 220. k 2408-1

ELEKTRYKÓW z II i III grup bhp. MECHANIKÓW do remontu maszyn przyimie od zarzą. Fabryka Obuwia w Augustowie, os. Gen. Bema 27.

Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu. k 2413-0

OPERATORÓW z uprawnieniami na żuraw typu „Październik” poszukuje Centrala Białystok ul. Wesolowskiego 31. Praca na miejscu. k 2399-1

DOKAD dziś idziemy?

W BIAŁYMSTOKU

TEATR

Teatr im. A.L. Węgierki - w sobotę - Akademia, w niedziela - „Niemy”, godz. 16 i 19.

KINA

„Kamo” - w sobotę i niedziela - „Pamięć i sny osobiste”, prod. rad. (od lat 14), godz. 15.30, 17.45 i 20.

„Ikon” - w sobotę - „Opowieści o miłości”, prod. rad. (od lat 12), godz. 15.30, 17.45 i 20 w niedziela - „Przebieg składowy dnia dzieci”, prod. rad. (od lat 16), godz. 15.30, 17.45 i 20.

„Srebrna” - w sobotę - „Dziękuję ci, synu”, prod. rad. (od lat 10), godz. 10.30, 12.30, 17.45 i 20, w niedziela - „Dziękuję ci, synu”, prod. rad. (od lat 10), godz. 10.30, 12.30, 17.45 i 20, w niedziela - „Dziękuję ci, synu”, prod. rad. (od lat 10), godz. 10.30, 12.30, 17.45 i 20.

WRAZIE WYPADKU

Wojewódzkie Biuro Powiatowe Białostockie, tel. Biura wewn. 95, Informacji ponowiala 2-2-2. Powiatowe dyrekcje cysane w godz. 18-7.

APTEKI

Apтека nr 83, ul. Młkiewicza 15, tel. 44-17.

Apтека nr 6, ul. Malmieda 12, tel. 44-17.

Apтека nr 7, ul. Wesolowskiego 2, tel. 219-04.

SPITALA

Wodociąg ostre dystry polny, ul. Wodociągowa, tel. 99.

Wodociąg Spitalny Zakładu, ul. Żurawia, tel. 99.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

OGŁOSZENIA DROBNE

Przebiega młoda pomoc domowa na stałe do załatwienia z dawnoznaczą. Główna ul. Cielistwa, 20. Odbiór - Odbiór. Dwie dziesiątki - 10-14.

„Srebrna” 103 sprzedam. Białystok. Godz. 17.18. p. 10. k 3301-1

Sprzedam kłosa przy ul. Młynowej (Prasa Sinięty). Widmości. Białystok. Wiosna 2 m. 48. tel. 214-07. k 2247-1

Sprzedam dom murowany nowy z podziemiem. Białystok. ul. Ogiędnowa 99. k 2247-1

Palmy sprzedam. Białystok, telefon 202-56. k 2247-1

Matematyka - korepetycje, przygotowanie do egzaminu maturalnego, tel. 34-13 po godz. 16. k 2248-00

Los Krajowej Loterii Pieniężnej

przynosi szczęście i duże wygrane

Główne wygrane:

500.000, 200.000, 150.000, 100.000

Ogółem w listopadzie do wygrania 8.500.000 zł. k 2264-1

Wojewódzki Szpital im. J. Sniadeckiego, ul. M. C. Skłodowskiej 18, tel. centr. 2-2-31 - oddziały: dziecięcy, chirurgiczny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55, ginezyjny - tel. 2-66-55.

* * *

Jeden raz oka na zdjęciu dobrze nam znanych pisarzy I — już stają nam w pamięci postaci bohaterów, opisy zdarzeń, tytuły głoszonych powieści. Podpowiadają nam o nich zamieszczone obok krótkie ich fragmenty, zaś o pisarzach — mówią nam ich lapidarne życiorysy, ba, już nawet z tytułu można odgadnąć nazwisko...

Nasz konkurs pt. „Perły literatury radzeckiej” nie będzie zatem zbyt trudny, ale... i nie za łatwy, bo wymagający nieco skupienia, uwagi na i, oczywiście, prawdziwej znajomości, gdy chodzi o twórczość i życie radzeckich pisarzy.

Uczestnicy konkursu mają szanse wylosowania wartościowych nagród w postaci białych książkowych na ogólną sumę 5000 złotych. Fundatorami są — nasza redakcja i Białostocki „Dom Książki”.

Konkurs jest dwuetapowy, co oznacza, że można wziąć w nim udział nadsyłając rozwiązania zadania I etapu, lub też I i II.

I etap: podać nazwiska sześciu pisarzy, których fragmenty dzieł i życiorysy zamieszczamy. II etap: wskazać na błąd w każdym z życiorysów I i podać tytuły książek, których fragmenty zamieszczone są obok. Rozwiązania prosimy nadsyłać do 14 bm. pod adresem redakcji, z dopiskiem „Konkurs literacki”.

I nagroda jest bonu wartości 1000 zł, dwie II nagrody — to bonu po 500 zł, trzy III — po 300 zł, oraz 32 nagrody pocieszania — bonu po 50 zł. Wylosowane już prawidłowo rozwiązania z obu etapów konkursu, wezmą udział w losowaniu dodatkowego bonu 500-złotowego i w ten sposób jest szansa wygrana wartościowej biblioteczki — Książkę za tą sumę, można bowiem kupić niemało.

W kuponie konkursowym należy podać rozwiązanie I etapu, natomiast uczestnicy, którzy zechcą potrudzić się znalezieniem błędów w podanych życiorysach oraz odpowiednich tytułów, proszeni są o wypisanie ich dodatkowo, na oddzielnej kartce.

Serdecznie zapraszamy naszych Czytelników do wzięcia udziału w konkursie i życzymy powodzenia!

KUPON KONKURSOWY

- I etap: podać nazwiska pisarzy:
1.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.

Imię, nazwisko i adres uczestnika konkursu:

Człowiek z wielkiej rzeki

Urodził się w 1905 roku nad rzeką wielką i cichą... Swym piarstwem epickim kontynuując tradycje realizmu prozy rosyjskiej. Jego twórczość porównuje się do niektórych utworów Lwa Tołstoja. Zarówno pierwsze, młodzieńcze opowiadania, jak i późniejsze, o światowej sławie epopeja, ślawią życie i obyczaj ludzi z wielkiej rzeki wielkiej i cichej. Otrzymał literacką nagrodę Goncourtoów...

Korespondent wojenny

Urodził się w 1915 r. Początkowo znany z liryk i epik postydkiej Litwy i Marii, potem zaś z powieści wojennych. Własne dzieła korespondenta wojennego i losy twórcy broń dowodzą, że to temat do książek, z których głosiła bohaterka miłość, a także wojenna epopeja twórczości, o dwóch trylodiach. To w oparciu o nią powstaje znany film, pod tym samym tytułem co i pierwsze dwa tomy powieści — „Czy w marcu”.

W powieści tej i w filmie śladami drugiego człowieka, który odnalazł siebie i którego determinacja. Towarzyszy mu w wojennej drodze niosąc, którzy nie cofają się przed największym niebezpieczeństwem. Kto ich widzi, nie odwraca się — wiek kolektawka na pierzeży holl frontu. Nie wystarczy wyśledzić ich tożsamość, nie wystarczy ślad, są bo-

Przyjacieli J. Iwaszkiewicza

Urodził się w 1892 r. Prozaik i dramatopis, autor licznych reportażów, opowiadań i powieści, których dominującą cechą jest nurt liryczny, romantyczny i idealizacja człowieka. Już w latach młodzieńczych przyjaźnił się z Jarosławem Iwaszkiewiczem. W twórczości obu pisarzy nieudźwignął doznask się podobnych motywów. Zauważając piękność opisu jego opowiadań i powieści, napisał: „Jeszcze w 1918 roku zarządziłem piśmie w przedświatawistym rytmie, nad słowem Arystotelesem. W wolnych chwilach pisałem w Taganrogu moją pierwszą powieść [wskazując na „Kłopoty z pamięcią”]. Wskazywałem — przyp. red. — „Nastrojowość i niepowściągliwość — była klamką, ichorem i okrutnikiem — piasek dalej we wnętrzu tego kłopotu romantyzmu”. Romanizm zawiera w sobie silny uświadczeniela. Nie ma żadnych rozumnych podstaw, walec wytrząca się romantyzm w następnym walce o przywołanie, a nawet w naszym codziennym życiu ludzi pracy...”

Znana jest jego powieść autobiograficzna „Białe lata”, opowieści morskie („Romantyki”) i eseje o pracy pisarza („Złota róla”).

Debiutował w Paryżu

„Jako poeta szlony stylem do Akademii. Na emigracji pisał serię powieści historycznych w stylu fantazji i groteski: „Trzydzieści lat”, „Niewyższe przygody Jolii Jaremy”, „Jest D. K.”, powieść filmowa „Miłość Doroty Ney”. Jest jednym z inicjatorów Wielkiego ruchu uhonorowanego, Instytutem Leninowskiej Nauki za Utworzenie Pokoju między Narodami (1922). Przytoczony fragment pochodzi z Tomku opowiadania zawierającego rozważania o życiu, niedokończona świąta, wojnach, o tym, co to jest dobro i zło, o bractwie i poświęceniu prawdy, zmuszając koleżankę, o miłości i śmierci. Opowiadanie to napisane zostało w Berlinie w 1922 r., zaś w Związku Radzieckim ukazały się po dwóch latach. Hucisko, że w wiele leżytek obcych, w Polsce ukazały się po raz pierwszy w 1925 roku.

haterstwo. Niektórzy zalamują się, są też zwyciężają dekonwaly i spowolnieniu czepczy i wóły korzyli. Losy ludzi wielkiej i małych nie kładzie się jeszcze na to powieści. (to z nie) pochodzi fragment prozy w naszym konkursie.

— I tyś przyszła prosta, zebym ja go rzuciła? — nie mogła złapać tchu Aksinia. — Ach, ty, żmijo utajony! Tyś pierwsza odbrała mi Griszki! Ty, a nie ja... Tyś telezdziła, że on żyje za mną, po coś za mą szła? Ja odyskałam stoje, on jest mój! Mam dziecko od niego, a ty...

Z barzłanką niemałą patrzyła w oczy Natalii i beładnie machając rekoma sylpa na nią przepalony śmiech słow.

— Mój Griszka... i nikomu nie oddam!... Mój! Mój! Szluszysz ty? Mój... Chcesz, tyś ma nie żona. Ty dziecko ojca chcesz zabrać? Ohol Czepobęś uciecnieś nie przychodzila! No, czepoś nie przychodzila!

Natalia bokiem podszła do ławki i śladła przepuszczając głowę na ręce, dłońmi zastanawiając twarz.

Sierpilin stał i patrzył na to zabawne zdjęcie Tani z wystrojoną miną i „Ordrem Czerwonego Sztandaru” na pierś.

— Owsiannikowa? Spokates ja?

— Spokatem — powiedział Sincow takim głosem, że Sierpilin spojrział na to twarz.

Spojrzal na Sincowa, potem na fotografie Tani, potem znów na Sincowa i nagle zapytał jak człowiek, który ma prawo o to pytać.

— Miłość?

— Miłość — odpisał Sincow.

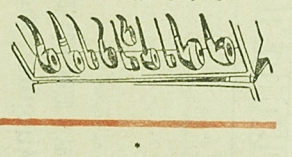
— To dobrze — powiedział Sierpilin i zupełnie pomysł o sobie, ponieważ Sincow zaszkodził dziwny, przeczący jego słowem twarz. — To dobrze — potwierdził Sierpilin takim głosem, jakby to coś nowego, o czym nie chciał mówić, było niedobre, bardzo, ale to bardzo niedobre.

— Wracaj do zdrowia. Ale się śpiesz. Wony jeszcze wystarczy dla ciebie...

Między fajkami, jakie posiadają, jedna udróż obłąka czarną drzewa i niezwykłą delikatnym, nieuchwytnym aromatem. Została nie tylko wykonana w Anglii z mocnego, lecz porowatego korzenia woszu, lecz również opalona przez staniowidło Anglika. Otręciłem się namiętnie, i z moją fajką „E. H. 4” stanowiąc unikat, kic-

ry mógłby być podną ozdobą wystawy fajek, jaką co roku urządza klub palaczy w Edynburgu, gdyby nie smutny incydent, który zdarzył się w dniu zlotu, przeczył mi jednak do tego, że zamiast w zamieszonym fuderalu lorda Greytona, znalazła się w kieszeni skromnego rosyjskiego poety.

Pokoje, ulice i puste podwórza pachniały jesieniami liśćmi, a morze szumiało niczym wspomnienia dalekich lat. W jesieni los nam się uśmiechnął — Aleksey zarobił sporo pieniędzy. Wszyscy trzej — Aleksey, Staszewski i ja — postanowiliśmy wybrać się nad morze ze znajomym „rybłowcem”. Rybłowca był czarny i chudy jak pająk wędrowny. Nazwał się Zuzek. Jego barkas — jednonadzwona łódź rybłowca — zupełnie zmurszał; przesyłony żagiel całą się przetrzął od lat.

Zuzek mieszkał na Krzywej Mierzei. Jechaliśmy do niego przez stek. Na białych łodziach żółte pory przetrząkły dym. Białki kłębił się pod kopułami koni, nad jarami rzucało się leniwe słoneczko. W dale rozciągało się morze, przeczośnie żagiel roztopione szkło.

Domek Zuzka stał na piasku. Nasycony był zapachem kredy i chleba. Spokojnie matrze szemrało za chrześcijańskim plotem.

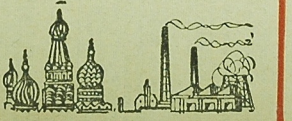
Zuzek żył samotnie. Nastawił pognieciony samowar. Dym uroszył się wysoko ku niebu. Długo pililiśmy mocną cepikową herbacianą. Pomarżniętą wiecier drzewna, nadziapkami. Gdzieś daleko dziewczynki śpiewały starodawną pieśń ukraińską (...)

W chacie Zuzka, wśród papierowych pomni, ikon i sztucznych przedstawiających niezgrabne okręty, długo debatowaliśmy nad zamierzonym wyprawą morza.

Dopiero w dziewiątą rocznicę śmierci ojca rodzina Artamonowa ukończyła budowę cerkwi pod wezwaniem Elizasy Proroka. Budowano ją siedem lat; sprawa tej zwolnicił się słyszą.

Bóg poczeka, nie ma co się śpieszyć — żartował zuchwałe i brzydki i dwukrotnie złożył cęplę zwołania na cerkiew — raz na białozłoczącego budynku fabrycznego, drugi raz na szpital.

— Król, obawa będzie dzisiaj.

— Kto ci to potędział, chłopczyku?

— To mi powieźdła ciocia Chana. Znacze przecie ciocię Chanę.

— Znam ciocię Chanę. Dalej.

— Przystaw zebrał przysięgi i trzymal mowę. „My musimy zdjąć Hienię Krzykła powieźdła, bo tam, gdzie jest jego imperatorska moc, tam nie może być jego. Deś, kiedy Krzyk wyjdzie sióstrze za mąż i oni uciekną tam, będą, aż właśnie trzeba zabić obłąka...”

— Dziec.

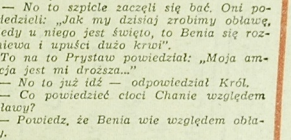
— No to szpicle zaczęli się bać. Oni powieźdli: „Jak my dzisiaj zrobimy obłąka, kiedy u niego jest święto, to Bentia się rozgniewa i ugięci dugo kraj...”

To na to Prystaw powieźdła: „Moja ambicja jest mi droższa...”

— No to już idź — odpowiedział Król.

— Co powieźdła cioci Chanie względem obłąku?

— Powieźd, że Bentia wie względem obłąku.

Piewca starej Odessy

„Piewca” lekture jego opowiadała oszostła. Dłuda szluz troche jak przepaść. Przyciąga i odpycha zarazem. (...) Żeby choć cokolwiek podję jego zawiła technika pisarstwa, trzeba wielokrotnie powracać do jego utworów, przeczytać nie raz i nie dwa razy. Widać dwa kierunki: przeważnie z niwym miniatury, pełne różnorodnych kształtów i barw, tworzących zjawisko literackie niepowtarzalne, zaskakujące „za innowacji”.

„Lektura dzieła pisarskiego (...) zaskoczyła mnie całkowicie: ośmił mnie pisarski geniusz człowieka, którego cały niemal dorobek mieści się w jednym tomie, raczej przeciętnych rozmiarów. Ten, którego zachęcający się wszyscy inni pisarze i krytycy, był nowelista — literatorem (1894-1958). Temat jego literatury to wojna domowa. Życie lumpenproletariatu malowalniczo Odessy i drobniemiędzyzawstwa w okresie rewolucji. Utwory pełne kontrastów między romantyzmem grotesku i liryzmu, a brutalnością i cynizmem. Pisarz zostaje świadkiem na podstawie fałszywego oskarżenia. Rehabilitowany jest postumortem i nie rozkazywa.

Fragment pochodzi ze zbioru dzieł wybranych, wydanych w Polsce po raz trzeci.

Jego uniwersytetem — życie

Przytoczony niewielki fragment pochodzi ze znanej powieści pisarza (1898-1936) realizmu, dramaturga, publicysty i krytyka literackiego. Był twórcą literatury politycznej i socjalistycznej, nauczycielem i wychowawcą całego pokolenia pisarzy radzeckich, wydawcą licznych czasopism i seriali wydawniczych.

Jego utwory młodzieńcze cechuje romantyczny patos budowy przeciwko mieszczaństwu i carskiemu niewolnictwu. Później bunt ten konkretyzuje się i wciela w postaci rewolucjonistów w sztuce „Mieszczaństwo” i w powieści „Olicie”.

W powieściach „Poma Gordiewce”, „Młasteczko Dnurowe”, „Złote Matwija Kozemłakina” i „Innych, dat obraz kształtowania się społeczeństwa kapitalistycznego w Rosji wraz z degeneracją wplywem stosunków kapitalistycznych na osobność człowieka. Trójgłowa autobiograficzna przybiera bogactwo spazmatycznych polemicznych i obyczajowo-moralnych Rosji końca XIX wieku.